

Передплата

на «РУСЛАНА» вноситься:

в Австрії:

на цілий рік . . . 30 кор.
на пів року . . . 10 кор.
на чверть року . . . 5 кор.
на місяць . . . 1.70 кор.

За границею:

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Поодинокі члени по 10 сот.

РУСЛАНА

«Вирвеш ми очі і душу ми вирвеш; а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о 5½ год. пополудни.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. пл. Домбровського (Хоруцини). Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Реклямації неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 с. від стрічки.

Др. Ебенгох про політичне положенє.

(X) Горішньо-австрійський маршалок др. Ебенгох, визначний посол німецького католицького сторонництва і близький повірник д-ра Кербера, оповістив в Linzer Volksblatt цікаву вступну статю про політичне положенє з нагоди галицької подорожі д-ра Кербера.

«Чим дальше др. Кербер посуває ся в своїй подорожі, тим виразнійше виступають контури будучого положеня в державній раді. Польське Коло, оден з найбільших клубів державної ради, буде ще більше як доси дбати про оживленє парламенту а імовірно творити ме найкріпшу підпору правительства в найближній сесії посольської палати. Полудневі Славяни, для котрих виданий розпорядок що-до загребського університета є не лише справедливий, але й корисний певно змінять своє опозиційне становище. З німецького боку вірноконституційники, християнські соціали і німецько-католицькі людовці заявили, що задля шлезких клас рівнорядних не будуть спиняти роботи в парламенті. Витравні політики поміж німецькими людовцями і поступовцями виложать на розум своїм товаришам клубовим, як би се нерозумно було в теперішній хвилі переміною ролі в обструкції помагати Чехам жар загребувати і себе ставити в некорисне становище. Ческа шляхта і так все була противна обструкції. Соціал-демократи не мають причини змінити своє теперішнє становище в користь парламентарного безробітя. Італійці є за слабії і не схотять пересуджувати. Чехи дуже радо пересунули би тягар і одвічальність обструкції на німецьку лівцю. Але чи они будуть мати спромогу дальше вести обструкцію, на се питанє не можна в тій хвилі дати певної відповіді.

«Остання велика промова міністра-президента д-ра Кербера у кравього маршалка Галичини освѣтила яскраво пляни правительства і може успокоїти всіх. Можна сподівати ся, що найближша сесія державної ради відбуде ся серед корисних умов, хоч може на перших засіданях гуркіт політичної тучі буде потрясати парламентарним воздухом. А коли дійсно наступить се відрадне успокоєнє, тоді треба приготувити ся на довгу сесию, бо в таким случаю треба буде полагити всі ті трудні предлоги, які на шкоду населеня роками цілими спочивали. Чи міністер-президент в тій цілі перемінить своє міністерство в парламентарне, сего не знаємо. Але нам здає ся, що сторонництва раднійше ухвалюють великі предлоги парламентарному міністерству урядничому. На жаль нині стоять майже всі сторонництва всіх держав на тім хибнім становищі, що они ухвалюють предлоги не державі, але особам міністерств. В найближній сесії імовірно послідує парламентарне зближенє центра (католицького сторонництва людового) і християнсько-соціального клубу утворенєм спільної парламентарної комісії».

Коли др. Ебенгох надає промові д-ра Кербера у маршалка гр. Баденього таке важне значенє, «Deutsch. Nat. Korrespondenz» намагає ся доказати, що в кругах німецьких людовців не признають їй такого значеня, бо се подібна річ, які звичайно др. Кербер підчас парламентарної сесії і при інших нагодах проголошує, а по таких промовах видає він подібні розпорядки, як про шлезкі рівнорядні класи, про універзитет в Інсбруку і Загребі. Колиж др. Кербер дійсно думає поважно, каже Deutsch Nat. Korr., то найближшою льогічною послідовністю було би безпосереднє скликанє державної ради по скличеню галицької подорожі.

Супроти посухи.

«Часопись для Спілок рільничих», орган Бюра Патронату для Спілок опадности і позичок при Виділі кравьім у Львові, пише в сій важній під добу справі:

Небувала посуха, споводувала цілковитий неурожай паші і ярини, наражуючи тим рільників на просто необчислїми страти. Зі всіх сторін краю доходять вісти о вже пнї дїткливо даючим ся відчувати браку паші і стїлки, а торги і ярмарки суть перепопнені худобою, проданою рільниками по найнижших цінах. Енергічна акція в цілі підмоги бодай в части рільникам в сегорічнім нещастю стає ся конечною і наглядною. — Дотеперішня діяльність в тім напрямі дасть ся описати слїдуєчю:

Оба Товариства рільниче і господарске вїслали до правительства меморіяли домагаючи ся знесеня мита а також введеня тарифових пільг для пастевних артикулів, безпосередного відпису податку ґрунтового (без вижиданя подань інтересованих сторін), проволок в залеглих податках, здержаня на якийсь час податкових екзекуцій, удїленя безпроцентових позичок і підмог на закупно паші, підвисненя підмог на управу пастевних рости, знизженя цін отруб продаваних маґазинами війсковими, безплатного роздаваня соли для худоби, роздаваня стїлки з державних лісів і т. п.

Подібно звернув ся і Виділ кравьій до намісництва обмежуючи своє жаданє до 3. точок:

Заказу вивозу, знесеня мита, а також призначеня пільг тарифових для пастевних артикулів.

В дни 8. серпня с. р. відбула ся в Відні, скликана міністром рільництва бар. Джованеллім конференція представителів австрійских товариств рільничих, на котрій обговорювано подрїбно розміри нещастя і застановлювано ся над введенєм зарадчих средств.

Найбільше потерїли від посухи Чехи, Галичина, Морави і Шлеск, в меншій степені Буковина, Тироль, Австрія гор. і долишна, натомисть в Стирії, Каринтії і Сольногородї посуха не дала ся сильнійше відчути.

Вислідом тої конференції був початок переговорів правительства з Утрами а в наслідок виданя спільного ц. к. міністерства скарбу, торговлі і рільництва розпорядженя з дня 10. серпня с. р. дотичного заказу вивозу з границь монархії: конюшинц, сіна, вїса, бараболь, куку-

рудзи, соломи, макухів, меляси, стїлки, отруб, відпадків при фабрикації цукру і солоду однакож в виключенєм пастевного ячменю, що узаєднєм правительство трудностями розрїженя ячменю броварного від пастевного, а також добримн живимн ячменю в Монархії. Заказ той обовязує з днем одержаня вісти про него поодинокими урядами митничими, дотичить затим і вже довершених заграничних замовлень. Вже заладовані пересилки висше згаданих товарів можуть бути вивезені.

Рівночасно зарядило міністерство залізничне тарифову знижку (рефакцію) на пастевні артикули для околиць навіщених посухою, подібно як то мало місце в минушій році з причини повени, однакож з тою ріжницею, що сегорічні пільги не обїмають бараболь. Признано натомисть знижку для кукурудзи для котрої перевозу в минушій році не було ніяких пільг. Знижка обовязує на всіх шляхах державних залізниць. З приватних залізниць обовязує як доси знижка на шляхах: Хабівка—Закопане, Краків—Коцмірїв, Пила—Явіржно—Тшебїня—Скавці і Сврша Водна.

(Дальше буде).

Відозва

до всіх Русинів, до всіх Вп. урядів громадских, церковних брацтв, читалень, крамниць і т. д.

Родимці! Земляки!

Всюди в нас нині нарікають, що біда. З браку свого готового гроша, наші люди ратують ся так, що задовжують ся по чужих банках лихварских, поносять великі кошти, платять там високі проценти, дають ся немилосерно визискувати, — і свій тяжко запрацьований грїш віддають на пожиток чужим, а не собі — не своїм!

Інші люди радять собі инакше. І они знають, що то біда, але злукою, спільними силами старають ся єї побороти. І они знають, що нарід без свого гроша до нічого не здїбний, бо до всего треба гроша, а ту о той грїш тяжко. Щоби устеречи ся перед лихварскими павками, закладають они свої власні каси, складають в них свій призабираний грїш, і так допомагають тим, що єго потребують, ратують їх і себе від лихви. Розуміють они то дуже добре, що свій грїш має служити своїм людям, нехай ратує ся свій у свого!

Щоби і людям з наших сторін допомогти поправити свою долю, основано в Олеську товариство кредитове: «Руский Народний Дім». Широкий і многосторонний обсяг діланя має оно, але на разі старає ся о тов, щоби зібрати в себе капітали наших людей і інституцій, і тими капіталами прийти в поміч потребуючим кредиту. Зачало оно свою роботу від того, що з днем 1. липня 1904 ввело в жите касу позичок і опадности.

Тов Товариство «Руский Народний Дім» збирає і добровільні датки на будову свого власного дому в Олеську. А брак такої хати власної в Олеську дає ся дуже відчувати так місцевим як і дооколичним Русинам. Нераз треба було відбути яку нараду, урядити вечерок, скликати які збори, віче, от хочби збори просвітно-господарскі, — то на се не було відповідного місця, а як і було — то не дали нам, прийшлось випрошувати ся до жидів! Так своя хата,

свій «Руский Народний Дім» в Олеську є доко-
нечно потрібний, бо тільки в своїй хаті — своя
правда, сила і воля!

З таких то причин звертаємося з горячим
заявом до всіх наших Родимців-земляків, кому
лиш світла будучність і добро нашого народа
лежить на серцю:

а) вступаєте всі громадно в члени товари-
ства позичкового «Руский Народний Дім в Олесь-
ку»! вписове вносить 2 К, а оден членський у-
дїл вносить 10 К і єго можна сплачувати що-
місячними ратами по одній короні. Від удїлів
отримуєся дивіденту. Чим більше членів, тим
більша сила!

б) складайте свій заощаджений грїш в ща-
дницю тогож товариства, на щадничих книжоч-
ках нехай там процентуєся;

в) тільки до того товариства удавайтеся
о позичку;

г) складайте добровільні датки на фонд бу-
дови власної для тогож товариства: «Рус-
кий Народний Дім» в Олеську. Збирайте їх при
всїях нагодах, забавах, празниках, хрестинах,
весїлях, поминках і відсилайте їх на книжочку
щадничу ч. 2 в тімже товаристві.

Чого не зможуть зробити одиниці, тоє вдї-
ють всі разом спільними силами! Громада —
великий чоловік!

«Руский Народний Дім» в Олеську
стотаришне зареєстроване з обмеженою порукою.
За Дирекцію: о. Ал. Левіцький, парох Олеська.

Япаньско-російска війна.

Ситуація.

З російської сторони нема жадних донесень,
а можна се вважати знаком, що або єще не
переведені всі рухи задля обсаджєня нової по-
зиції, або ведеся дальша борба з напіраючими
Япанцями, або наконєць підготовлюються
якісь оборонні або зацінні кроки. З подрїбних
вістий навіть з япаньскої і англійскої сторони
видно, що Росіяни билися з шаленою відва-
гою і в найкритичїйших хвилях не тільки огра-
ничалися на стрїляню зва окопів, але випадали
і собі-ж до атаки на неприятели. Япанці і під
Ляояном завдячують свій успіх головнї артиле-
рії, а відтак тїй обставинї, що головнї атаки ви-
конували ночною, ослонені гуєтою і високою тра-
вою гаюяву а проводженї тубольцями. Страти
последних битв подають на 60.000 людей, по
половинї по кождїй сторонї. Засоби провіанту, а-
мунїції і оружїя, нагромадженї в Ляоянї не ді-
сталися в руки Япанців, бо Куропаткин зазда-
легідь вже зарядив перевезенє їх до Мукдену, а

решту кавав спалити при відступленю. Знатну
страту понесли Росіяни в артилерїї, бо більшу
часть гармат мусїли оставити на становисках
з причини неможности транспорту, одначе ті
гармати найправдоподїбнїше здемонтовано пе-
ред відступленем. Кореспонденти представляють
страшнї бої в перших днях вересня, як небували
досї битви. Так що-до числа сил, беручих участь
по обох сторонах як і завязтости борби та стра-
шного граду гарматних і карабїнових куль єя
борба стоїть понад всі битви XIX віка. Днем і
ночю чути було не стрїли вже, а безнастанне
вїть, сик і свєт вистрїлів і літаючих куль та
гранатів. Особливо в ночи пукуючі гранати оза-
ряли воздух і землю, начєб всі челюсти пекла
отворилися. До того надїйшла була дня 3. ве-
ресня одна зі страшних манджурских туч з
проливом хмар невгомонними яркими блискав-
ками. Рїка Тайше прибула і виступила з бере-
гів; брїд коло Ляояну став непереходимий, ці-
лий рух мусїв відбуватися по двох мостах: зе-
лїаничїм і взовїм. Мїмо сєго всі російскї від-
дїли переправилися шаєливо на другий бїк.
Противника, що вже на кільканайцять кіломе-
трів займає нове оборонне становиско, як се
зробив Куропаткин коло Янтай, не можна вва-
жати побитим, тільки випертим. Є се частинний
успїх Япанців, який здобули вже з великими
жертвами над Яльом, під Кінчу, Дашїчао і
Кайчу. Нинїшнї телеграми доносять, що Куро-
паткин знов цофнув ся на півнїч від Янтай. Бу-
де се може троха приєспїшена вїстка Райтера,
але очевидно так стане ся і за яких два тижнї
можемо надїятися Япанців під Мукденом.

— **ВІД АДМІНІСТРАЦІЇ.** При змінї місяця про-
симо наших Вп. Передплатників о скорє відновле-
нє передплати, зглядно о вирівнанє залєглостїй
та о приєднуванє нам нових передплатників.

Новинки.

— **Калєндар.** В четвер: руско-кат. Адріяна,
Наталїї; рим. кат. *Рождєство Прєсьв. Д. Марїї.* —
В п'ятїцяю: руско-кат. Сави, Пімена; рим. кат.
Горгонїя.

— **Президент міністрів** др. Кербер приїхав до
Закопаного вчєра рано. На двірци привитали
єго місцевї власти і пос. Данєляк. По снїданю
відбула ся прогулька до Морского Ока, над яким
гр. Ант. Водїцький дав ще одно снїданє в честь
дра Кербера і вїсь тоаст з подякою за помїч
при спорї в Татрах з Угорциною. Др. Кербер у
відповідї подякував за гостинність, з якою єго
приймали в Галичинї і замїтив, що неоднї в Га-
личинї треба би зробити, та що буде старати ся

помочи сєму краєви. — Вечєром повернув др.
Кербер до Закопаного і по обїдї данїм в єго
честь краєвим маршалком гр. Бадєнім, виїхав
через Краків до Відня.

— **XI загальнї збори тов а «Ризниця» в Самборї**
відбудуть ся вї вторник дня 13. с. м. в отєім
порядку: 1) О год. 8. рано поминальнє Богослу-
женє за померших членів Товариства; 2) о год.
10 рано відкрїте зборів в сали Товариства; 3)
звіт Ради надзир., Дирекції, Комїсії провїрочної
і затвердженє бїлянсу; 4) подїл висків з р. 1903/4;
5) ухвала що до отворєня філій «Ризницї»; 6)
вїбір одного члена Дирекції і 4 членів Ради
надзираючої на протяг трєх лїт; — також вїбір
трєх членів комїсії провїрочної; 7) змінє стату-
та в § 1, 2, 7, а), 18, 22, 25, 31, д), 32, 35, дру-
гий уступ 39 а); 8) внесенє членів; 9) льосова-
нє премїй для церков і для брацтв церк. членів
«Ризницї». Єсли би не зібрав ся комплєт (2/3
всїх членів) то відбудуть ся того самого дня о
11 год. рано в сали «Ризницї» другї загальнї
збори з тим самим порядком дневним, а рїше-
нє тих зборів будуть правосильнї, хотїби ста-
тутом предписанє число членів не явило ся. —
Всїм звїсно, як на зборах «Ризницї» кацання
майоризує народовців і як провокуєного суроти
них поводить ся. Тож обовязком кожного члена
«Ризницї» народовця є, явїтї ся дня 13. с. м.
на зборах в Самборї.

— **В Самборї** відбудє ся в недїлю дня 11. с.
м. фестин з фантовою льотєрією в користь
бурси св. Володимира. Просїть до участї —
Комїтет.

— **З «Висшого Інститута музичного».** Вписє
відбувають ся щодєнно від 6. до 1/2 8 год. вече-
ром, а в недїлї і нашї сьвѣта від 11 1/2 до 1. год.
в комнатах «Рускої Бєсїди» (Ринок ч.
10. I пов.) а то з причини невїкнїченя нанятого
мєшканя при ул. Вірменьскїй ч. 2. Інформацій
удїляє секретар Інститута п. М. Волошин,
канд. адвок., ул. Замоїского ч. 9, сєбто листовнї
запитаня, при чїм належить долучити марку
ка відповідь; — устїно інформує в висше наве-
дєних годинах урядових в «Рускїй Бєсїдї». По-
чаток науки оголоєть часопїси. — *Дирекція.*

— **З Тов-а св. Петра.** На рїч Тов-а св. Петра
в місяцї серпню прислали дальше (в коронах):
о. Заячківскїй пар Збаража, о. Янович пар. в
Медїню, о. Дїстрянскїй пар. Стегнїковець о.
Вояковскїй пар. в Богданівцї, о. Наконєчний пар.
Збаража стар., о. Терещук сотр. в Доброводах,
о. Мриглодович сотр. в Стрївцї, о. Пайкуш пар.
в Зарубинцях, о. Копєртинскїй пар. в Супра-
нівцї, о. Вітошиньскїй пар. в Гвїлицях вел., о.
Семків сотрудник в Гвїлицях мал., о. Вербицький
пар. в Шилах, о. Копєстянскїй пар. в Клеба-
нівцї, Євгенія Герасимович жєна пар. в Терпї-
лівцї, о. Волод. Голїнатий пар. Шельпак і о.
Александр Голїнатий сотр. Шельпак, о. Дроз-
довскїй пар. в Романовїм сєлї, о. дек. Рейтаро-
вскїй і о. Бачиньскїй сотр. в Лубянках по 1;
о. Йосїф Застирець складку зібрану в церкві в
Підкамени 2:10; церква архїкатєдральна св. Юра
5; о. Андрухів завїдатель Гарбузова від там.
парохїя 8; пав. Ожїдова о. Гутковскїй 2; тов-о
«Ризниця» в Самборї 200, а пар. Настасова о.
Цурковскїй 2 К. — Складаючи сердєчну подяку

Дїти Вахюшика.

Драма в 4-х дїях С. Найдєнова,
переклав з російского Йосїф Стадник.

(Дальше).

КОНСТАНТИН. Постїйно хлїв! Не можна
в хатї чаю прилично випити: анї сира, анї ма-
сла...

(Аріна Іванівна наливає єму чаю).

АРИНА ІВАНІВНА. Сьєгодня купимо. (Хочє
сказати єму про грошї, але не зважує ся тай бо-
їть ся). Великї розходи, Костюсю!

КОНСТАНТИН. От в тім то і горє!.. Роз-
ходи великї, а в першого лїпшого урядничини
приличнїйше, чим у нас.

(Мовчанка. Константин глядїть на Авдотю
і її присутність роздратовує єго).

КОНСТАНТИН (звертаючись до Авдотї). Що
вам тут потрібно? Ідїть собі! (Авдотя відходить).
У нас незабаром то вже і візника і кухарку ра-
зом за стїл посадять.

КЛЯВДІЯ. Таж вона нянька; сестри ви-
няньчила.

КОНСТАНТИН. Дурнє говорєнє!

КЛЯВДІЯ. Та де вже нам!

КОНСТАНТИН. Муж знов приходив, знов
жебрав у батька. Дивую ся, як людям не сти-
дно.

КЛЯВДІЯ. Не твоє дїло. Павлик має право.

КОНСТАНТИН. То вже досадно... Вічно одно
і те саме! Ваше право: — ломака з двома кін-

цями. Від раня затроуюють день! (роздратований
встає зва стола і не допивши чаю, їде в передню,
надїває плащ та цилїндєр. Оздєженїй вже перехо-
дить до їдальнї, Аріна Іванівна несєміло, і мало
не з плачем говорїть єму за грошї).

АРИНА ІВАНІВНА. Костюсю...

КОНСТАНТИН. Що там? Чого вам ще?

АРИНА ІВАНІВНА. Бачиш, грїх у мене скоїв
ся! Батько лишив грошї на покупки, а їх хтоєь
взяв!

КОНСТАНТИН. Ну, так щож? А менї яке
дїло? Ви скоро потратите самї себе.

АРИНА ІВАНІВНА. Так щож менї робити?
Батькови не можна сказати, сам знаєш.

КОНСТАНТИН. Хтож їх взяв? Акулїна, чи
Авдотя?

АРИНА ІВАНІВНА. Ні, ні Костюсю, не вони...
лякаю ся, чи не Олекєїйко — він тут був.

КОНСТАНТИН. Підлий! (хочє їти).

АРИНА ІВАНІВНА. Чомуж ти менї що не
скажєш?

КОНСТАНТИН. Щож казати? Що менї мі-
шати ся в тоту історїю. Самї виновнї.

АРИНА ІВАНІВНА. А ти не маєш?

КОНСТАНТИН. Ах, дайте менї спокїй! (від-
ходить).

КЛЯВДІЯ. Сивок — нічого й говорити! Не
дай Боже, помре батько, то хоч пропадай; анї
жалости анї любови в нїм — немов з каменя...

АРИНА ІВАНІВНА. Що й казати!.. Якжеж,
Клявдочко, дася, що? Наскладаю я... полотва,
скажу єму, купила — от тобі двацїять п'ять ру-
блїв і буде.

КЛЯВДІЯ. Вісїмдєсѣть віддасьте?

АРИНА ІВАНІВНА. Сто віддам, лише дай.

КЛЯВДІЯ. А все таки я поспїтаю Павли-
ка. А зараз, поки-що, купїть трохи муки.

АРИНА ІВАНІВНА. Треба буде так зробити.
Хочєш чаю, що?

КЛЯВДІЯ. Випїю чарку. (Обїють чай).

АРИНА ІВАНІВНА. Старий хоче женити Ко-
стєя з Розпоповою. Казав довідати ся, скїльки
за нею грошїй. Вона панночка нічого. Що не-
дїлї буває на Службї Божїй, так смиренньєко
стоїть...

КЛЯВДІЯ. Він не ожєнить ся, з нею... деж
подїне полюбовницю?

АРИНА ІВАНІВНА. А ти нїсенїтницє не
плєти.

КЛЯВДІЯ. Павлик ще й не те знає про
него.

АРИНА ІВАНІВНА. Годї тобі. Вже і так він
говорить, що твій муж все на нього вигадує —
ще посварять ся. А Розпопова під пару єму.

КЛЯВДІЯ. Він подобає ся лише їй, а другї
то не можуть єго стерпїти. Він не вмїє говори-
ти з паннами, все лише фїркає...

АРИНА ІВАНІВНА. Є, що бо ти? — такий
королевич, та не вмїє! Гїмназию скїнчив.

(Вбїгає збєстєжена Авдотя).

АВДОТЯ. Матїнка, Аріно Іванівно, дочка
повернула!..

(Аріна Іванівна урєдзуєєє єє і стрївожи-
єє єє).

АРИНА ІВАНІВНА. Людмїлочка?... Пощо
вона?

АВДОТЯ. Іде сюди зі стациї.

всім жертводавцям а перед всім Веч. нашим відпоручникам деканальним, особливо же Високоповажаним деканам збаражскому, бобрецкому і галицькому, за котрих стараном так значні датки вплинули до каси нашого так актуального і так важкого Тов-а — подаємо до відомости тяжке як і всего нашого Веч. клира, що сего річні загальні збори рішили згідно в всіх 3 епархіях, що 1) міцани і селяни вступили в члени Тов-а св. Петра, є вільні від вписового і платять саму лише членську вкладку 1 К річно, а 2) що члени одної парохії становлять «брацтво» за помози церков імени св. Петра, і мають право носити при торжествах відзнаки, які би їм надавав Виділ за відомостию і дозволенем Преосв. Ординаріяту. А що горячим желанем Преосв. Епископату цілої нашої провинції є, щоб наше Тов-о в найбільшій мірі спопуляризувати, для того просимо всіх Прч. оо. душпастирів о оголошене повішеного рішення своїм парохіянам, а Веч. наших відпоручників, весь клир і всіх наших патріотів о розвиненє як найживішої діяльності в хосен нашого Тов-а. Нагода і спосіб всегда найде ся. Замість вінця на домовину своєї кривної жертвував Веч. о. Коцюба з Зарванці на бідні наші церкви 20 К; управитель школи в Ляшках п. Вергипорох жертвував на ту саму ціль 10 К; яких не прийняв парох о. Коритко за похорон его дитини, а світський академик (правник) п. Мелітон Твердохліб промовивши горячо за нашим Товариством зібрав на весілю адюнкта судового в Винниках п. Пюрка значну суму на річ нашого Тов-а. «Иди и твори та кожды». Особливо наші академики-богослови повинні би вступити в сліди сего свого світського товариша і при всяких забавах і торжествах а особливо на своїх весілях памятити на Тов-о св. Петра для запомози убогих церков. Велика шкода, що се дотепер не стало ся і що они дали випередити ся світському братови. Але лучше пізніше як ніколи. Для кого як для кого, а певно для тих писано є: «жалость (ревность) дому Твоего сяде мя». — *Виділ.*

— В концесіонованій школі музичній Олени Прокошевній зачав ся рік шкільний 1. вересня. Вписи відбувають ся що дня від 4 — 6. год при ул. Сикетускій ч. 47.

— Осторога перед еміграцією до Америки. Амер. «Свобода» з 25. серпня с. р. пише: Многі часописи нарікають на еміграційний уряд Спол. Держав, що не досить точно примінює закони еміграційні до італійських прищельців, і в сей спосіб впускає до Спол. Держав многих злочинців. Коли прибувають тут емігранти з Німеччини, Австрії або Росії, то уряд еміграційний з великою строгістю відсилає їх з поворотом до Європи, если не відповідають вимогам еміграційного закону. Если по кого з тих емігрантів не вийде до порту свояк, або знакомиї мешканець Америки, тоді уважають его яко за-контрактowanego робітника і відсилають з поворотом. До італійських емігрантів примінює ся инший закон. Они хоч і суть за-контрактованиями робітниками, однак їх впускають, бо мають многих агентів в порті, котрі представляють ся урядникам еміграційним яко їх свояки або зна-

комі. Ті агенти висилають їх відтак сотками в глибину краю і дають їм роботу при будові залізниць і т. д. — Наводимо сю вістку за «Свободою» на доказ, що наших селян не радо приймають на американську землю і вихисновують кожду дрібничку, аби їх завернути, як жебраків, до рідного краю. Пригадуємо, що після еміграційного закону в Спол. Державах завертають до Європи: неписьменних, старих, калік, недужих, тих, що не можуть виказати ся квотою 100 долларів, і всіх тих, що по них не вийде на против ніхто із знакомих або свояків.

— Дефравдація на залізницях. Одній в львівських газет доносять з Городка коло Львова: В понеділок пропав без сліду особовий касиєр тутешньої залізничної стації, Г., по спроневереню 1000 К. Дефравдант, який за той вчинок відповість перед судоми кратками, є жертвою не так власної легководушности або хапчивости, як нинішньої системи щадничої на державних залізницях. Пропавший, батько родини, особовий касиєр одної з більших залізничних стацій, мав платню сімдесять крейцарів денно. Якжеж міг такий урядник сам жити і годувати родину?

— З Нового Санча пишуть: Українська бурса при філії тов. «Просвіта» прийняла сего року 40 бідних лемківських хлопців за дуже низькою оплатою, тому мусить заряд бурси доплачувати поверх 350 К місячно за удержанє бурсаків. Ми сподіємо ся, що руский загаль радо поспішить з жертвами і тим прийде в поміч виділові філії «Просвіти» в Новім Санчи, которого місяця там вельми важна для справи народної. — Около 15. с. м. виїздить з Нового Санча радник Лінинський, який був пружиною життя між заточенцями.

— Іменованя. Президія кр. дирекції скарбу іменовала в етаті салінарних завідателів в Галичині і на Буковині: гірни і гуті завідателя Алекс. Фоліосевича копальняним мірником в ІХ кл. рангі, інженера будівлі і машин Івана Лязаровича завідателем гірни і гут в ІХ кл. рангі, а гірничого елва Ів. Кордецького салінарним адюнктом в Х ранзі.

— Пожари. В Соколові, камінецького повіта, згоріло оноді 13 селянських загород, вартости 30.000 К, а обезпечених на 12.000 К. — Наслідком грому згоріло одно господарство в Майдані сівнявскім коло Ярослава. Шкода необезпечена, вносить 1.500 К. — В Перемістю, равського повіта, знищив огонь дві селянські загороди, вартости 8.000 К. — В Річичи, равського повіта, згоріло оноді 11 мешкальних домів, 16 стоділ і 2 стаїні. Огонь повстав від покиненого в конопі недогарка папіроса. Шкода вносить около 18.000 К.

— З Парани. Gaz. polska w Brazylji з дня 13. серпня с. р. доносить, що на руску друкарню в Куритибі зібрано до того часу 142 мільрейсів. Між иншими датками є складка 375 мільр. на вечерку в Читаліні «Просвіти» в Куритибі.

— Сензаційна утеча. З Атен доносять, що там викликала велику сензацію утеча дочки міністра війни, генерала Смоленського. Коли дочка міністра купала ся в морі, підплив до неї молодий чоловік і она всіла до лодки і відплили обоє в незнанім напрямі. Тим молодим мушца був др. Апосто Капуло, в котрім залюбила ся дочка міністра. Слідуючого дня по утечи написала она до своїх родичів лист, доносячи, що причиною утечі є то, що родичі не хотіли згодити ся на єї вінчанє з доктором. Де пробуває, сего не пише, але донесе аж тоді, коли будуть поладжені формальности єлюбі.

— З залізниць. «Газета Львівська» з дня 1. с. м. оголосила розписанє оферт ц. к. Львівскою Дирекцією залізниць держ. на доставу залізних відливів, металю і виробів з металю, як такол складових частий до возів і машин. — Влизші услівя можна переглянути в бюрах Дирекції.

— Родимці! Не забувайте на приватну жіночу семинарию у Львові, удержувану Тов-ом педагогічним і присилайте постійні жертви! Вписуйтесь громадно в члени сего Товариства і впривуйте залеглости. Вписове вносить 1 К. Пренумеруйте часопис для дітей «Дзвінок» і часопис «Учитель», так щоби они могли при більшій числі передплатників стати на ще виспим щєбли і відповісти всім бажаням свідомих читачів. Адреса касиєра: А. Алиськевич (ул. Кохановского 15 Б.)

— З львівскої архієпархії. Крылошанські відзнаки одержали оо.: Николай Біледкий в Пацкові, Йона Пелехатий в Нуци, Евген Герасимович в Присівцях, Ник. Малай в Ясенівцях, Дм. Склєпкович в Поморянах, Ант. Янович в Струтині, Діониз Жуковский в Оліві, Роман Ляндер в Залізцях нов., Мих. Ваврик в Підкамені, Йос. Цегельский в Голосковичах, Ник. Герасимович в Лешеві, Омелян Кузьма в Чепелях, Дмитро Бахталовский в Перепельниках і Юліян Дзерович в Бродах. Титул радників консисторії одержали оо.: Ник. Макух в Балучині, Вол. Рожевский в Новосілках лєских, Йосиф Вергановский в Почапах, Іван Кулицкий в Марковолі, Юліян Туркевич в Поникві вел. і Анатоль Долинський в Бродах. Дійсним радником конс. іменованій о. Алекс. Чемерньський в Золочеві. Похвальні

грамоти одержали оо.: Григ. Павлюк в Загірю, Андрій Возняк і Софрон Глібовицкий в Бродах. — Презенти одержали оо.: Мих. Бобовник на Суходіл і Алексій Ганас на Печеню.

— Важне для катехитів і народних учителів. Одинокий підручник до науки релігії в народних школах, т. з. Практичний провідник для катехитів в трох частях, уложив о. Евгений Гузар — поручений Радою шк. краввою в урядовім днівнику з д. 27. липня с. р. до шкільних бібліотек — можна набувати в книгарні ім. Шевченка і Ставропігійській по ціні 4 К 80 с. без почт. пересилки. Народні учителі можуть купити сю книжку по ціні 3 К з почт. пер. у автора, ул. Длугоша 17.

Посмертні оповідки.

— Кирило Менціньський, емер. радник краввого суду, упокоїв ся у Львові дня 6. с. м. в 64. році життя. В. с. п.

Наука, штука, література.

— П-ну Сальомею Крушельницю заангажовано на зимовий сезон до театру Констанца в Римі. Перед тим буде она співати в театрі Ліріко в Медіолані, де виступить між иншими в партії Адриєнни Лекурвер.

— «Руский Цитрист». Збірка композицій на цитру. — Під сим заголовком видає о. Евген Купчинський, парох в Рипневі (п. Милатін) випуски власних композицій на цитру. Перший зошит «В своїй хаті» вийшов перед двома роками. Тепер видає автор дальші три зошити: Другий зошит з черги містить марш «За вітчизну», закінчений гимном «Не пора». Ціна 2. зошита 50 с. В третім зошиті є збірка народних пісень п. з. «Рідний край», картина музична і складає ся з отсих пісень: «Стоїть гора високая», «У сусіда», «Хлопека капеля», «Ой вербо, вербо», «А татуню». Ціна зошита 80 с. В четвертім зошиті містить ся концертна полька п. з. «Чіча», основана на народних мотивах. Ціна 40 с. — Наша музична література на цитру дуже убога, тому рускі цитристи приймуть з вдволенем єї нові композиції о. Купчинського, а тим самим допоможуть авторови у веденю дальшого видавництва.

— Музикально-драматична школа Н. В. Лисенка оголошує проспект в «Киевлянині», де між иншим подає ось який склад учительского тіла: кляса фортепяну — М. В. Лисенко, А. М. Мандельштам (абсолютка С.-Петербурської консерваторії); кляса скрипки — Е. Н. Вонсовска (лауреатка московської консерваторії, учениця Лявба і Гржималі); віольончеля — Н. Ф. Шебелік; кляса співу — артистка імператорских театрів М. В. Зотова, артистка імператорских театрів Е. О. Конча, Теория музики: елементарна гармонія — Г. Л. Любомірський (абсолютент московської консерваторії); обовязковий фортепян, сольфеджі — Г. Л. Любомірський. В клясі драматичної штуки: дикція і декламация, молодший курс — артистка М. М. Старицка, старший курс, теория і практика — артист театру «Соловцов» Е. А. Ленковський. История драма — проф. київского університету В. Н. Перець; история культури — ведуть ся переговори з проф. київского університету М. З. Довнар Запольским. Танці і плястика С. С. Ленчевський; фехтунк — звисний французский фехтмайстер К. М. М.

— Учитель ч. 17, з дня 5. вересня 1904 містить отєй вельми цінній статі: Наука географії в школах народних і виділових. Нап. Іван Коссак. — Які ровори і хиби мусить народний учитель у дїтній поборовати і викоріювати? — Як має учитель будити і образувати амбіцію у школярів? Нап. Вергипорох. — З педагогічної спадщини Оскара Гєра. — Новинки.

Телеграми

з дня 7. вересня.

Льондон. Король Едвард надав цісарєви Франц Йосифови гоноровий ланцух Вікторії.

Будапешт. З причини вибуху страйків міністер торговлі Геронімі порішив предложити соймови проєкт протистрайкового закона.

Льондон. З Петербурга доносять, що наслідником міністра внутрішних справ Плевого цар іменовував сенатора Платонова, який доси не виступав на ширшій політичній арені.

Берлін. Вірменський комітет революційний оголосив довгий меморіал, в яким зазначає змаганя Вімен до автономії та грозить, що коли європейські держави самі не пригадають собі обовязків берлінського договору, то комітет по-

АРІНА ІВАНІВНА. Господоньку! Що се з нею? Не писала нічого.

(Входить Людміля. В руках у неї малій чамайдан (валізка) та подушка. Вона красива жєнщина, років 27, але в тій хвилі утомлена та розпатлана. Увійшовши в їдальню зупиняє ся біля порога і зі зворушеня не може говорити. Чамайдан випадає їй з рук. Аріна Іванівна догадує ся, що з дочкою дурало ся якесь нещастя, кидє ся до неї, обіймає її. Клявдия, видячи, що Людміля з трудом стоїть на ногах, садить її на крісло. Людміля цілує руки матери, та, здержуючи сльози, з острахом позирає часом на влодові двері і дожидає чогось страшного).

ЛЮДМІЛА. Я зараз поїду... Я думала, що се легче...

КЛЯВДИЯ (мишком). Що з тобою?

ЛЮДМІЛА. Я не можу... я відіду!... (ридаючи, тулить ся до матери). Мамочко, він бачив, як я приїхала... стояв біля крамниці... зараз надійде!...

АРІНА ІВАНІВНА (бонзливо). Людмілочко, за чим ти приїхала?

ЛЮДМІЛА. Годі мені з ним жити — не чоловік він... Якби ви знали...

АРІНА ІВАНІВНА. Таж він муж тобі...

ЛЮДМІЛА. Не можу з ним жити!

(Коло хвистаря появляє ся Ванюшин. Авдотя перша его побачила).

(Дальше буде).

дбає, аби Вірмени їм его пригадали. — З причини щораз грізніших вістей з Малої Азії султан приказав змобілізувати часть 6. корпусу армії.

Берлін. З Царгорода доносять, що заострює ся спір межі Спол. Державами півн. Америки а Туреччиною з приводу репартиованя вірменських абігців, іменно тих, що є американськими підданими. (Много Вірмен в Малій Азії приняло американське підданство, аби в потребі перед напастями Турків найти поміч в американських конзулятах. — Ред.).

Занзібар. Бюро Райтера доносить, що англійський кружляк «Forte» відшукав російські кораблі «Петербург» і «Смоленск» коло Занзібару і доручив їм прикази царя. Оба кораблі заявили, що від'їдуть до Європи.

Надіслане.

Др. Мирон Вахнянин

лікар клініки львівського універс., б. лікар клініки проф. Лайдена в Берліні
ординує у внутрішних недугах від 3—5 попол.
ул. Академічна ч. 26. (мезанін).

ОКУЛІСТ

Др. ЯРОСЛАВ ГРУШКЕВИЧ

ординує
при ул. Личаківській ч. 19 А від 11—12 і від 4—5.

Місця господині в святичичім домі глядає особа образована, середних літ. Близше можна розвідати у п. Ясінського, кравця у Львові, ул. Боїмів 4. (10—10)

В книгарни Товариства ім. Шевченка в книгарни Ставропільській можна дістати отсі праці видані проф. д-ром Ів. Копачом:

- Будучність гімназій. Ціна 1 К.
- Партийна політика і морал. Ц. 50 с.
- Родинне житє (під розвагу руским «соколкам і паннам»). Ц. 50 с.
- Соціалізм, етика і політика (під розвагу «старшим і молодшим»). Ц. 50 с.

Три перші праці зладжені на основі творів професора берлінського університету д-ра Фрідріха Паульзена.

Александр Стефан — В. Щурат.

УЧЕБНИК французької мови

Часть I. Апробований для всіх середних женських шкіл.

Примірник оправлений в полотно 2 К 50 с. (на поchtову пересилку 15 с). Купити можна лиш в Рускім Інституті для дівчат в Перемишлі

Товариство „Просьвіта“ у Львові

підняло ся в сім році виданя, якого потреба для всеї нашої суспільности дуже діймаючо дає ся відбувати. Іменно під редакцією голови Товариства «Просьвіти» проф. Юліяна Романчука мають видавати ся твори наших найзнаменитших письменників в цілі їх спопуляризованя. Перша книжка, яко том I. «Рускої письменности», обнимаючий твори Котляревского, Артемовского-Гулака (межи ними і зовсім ще незнаві) і Гребінки, з портретами і короткими житєписами авторів вже появиля ся і продає ся в гарній оправі по 1 кор., в найгарнійшій оправі 1-50 кор. На пересилку поchtову долучити треба 30 сот. більше. Вислає ся тільки за попередним надісланем гроший або за побранем поchtовим (Nachnahme).

Позаяк наклад вносить всего 3000 примірників, проте просимо спішити ся з замовленнями.

Дістати можна в Канцелярії Товариства «Просьвіти» у Львові, Ринок 10.

Їдьте лишень на Гамбург!

пишуть своїм кривим і знакомим тії, котрі вже раз дорогу тую перебули.

Кораблі нашого товариства осягнули під зглядом скористи і безпеченьства світову славу. Подорож від границі прускої до Гамбурга триває лиш 20 годив. і коштує 9 злр. 80 кр., если подорож тую підняло ся після наших вказівок. **До Канади вислаємо наших пасажерів осібними пароходами,** котрі їдуть просто до Канади, і не треба нігде пересідати! Подорож до Канади і Америки є на Гамбург найкоротша і найдешевша.

Жадайте наших проспектів і цінників їзд., котрі пересилаємо безплатно.

Руска кореспонденція! Рускі урядники!

фальк & Со.

Hamburg, Americahaus
Raboisen u. Ferdinandstrasse

87 (47?)

НАКЛАД А. ХОЙНАЦКОГО.

Лев Лопатинський.

ДО БРАЗИЛІ!

драма з галицького, еміграційного руху в 4 актах. — Ціна 80 сот.

«Діло» (ч. 58. з дня 7. марта 1898) писало в фейлетоні про сю драму: Сам предмет цікавий і змальованє его справді артистичне. Тевденція прехороша. Се здає ся одинока драматична штука у нашій літературі з так прекрасними гадками, з так похвальними змаганнями. Она може мати превеликий, корисний вплив перед сьм на наше селянство.

Ся драма надає ся на вистави по читальнях, тим більше, що справа еміграції є ще завсїгда у нас актуальною.

Набути можна в Ставропільській книгарни у Львові.

„Тревоги автора і видавника“

(гумористична подія з натури)

О. Я. Кониського

можна набувати в Адміністрації «Руслана» та в обох руських книгарнях у Львові.

Ціна примірника на веліновім папері вносить всего 30 сот. (з поchtовою пересилкою 35 сот.)

Найновіший твір Л. Лопатинського ПАРАЦЯ

комедия в 3 актах зі сльівами
(з побуту літників)

відзначає ся невичерпанам йовіальним гумором і жвавим діяльогом. Ся комедия збогачує знатно галерию тивів у наших народних штуках так з кругів селян, як і міщухів. Сьмішність ситуацій і характерів розміщена рівномірно між мужиків і панів, і тому ся комедия надає ся надзвичайно до вистав по читальнях, бо селянин не буде тут бачив себе як звичайно в комедії унослідженим недотепю, але противно має нагоду посьміяти ся трохи і з містових літників. Попри те все сей твір носить на собі знамя етичної і патріотичної сьвідомости.

— Ціна 2 кор. —

Набути можна у накладчика С. Горука у Львові, пл. Домбровского ч. 1, і в книгарнях.

За певну і добру льокацію поручаємо:

- 4½% листи гіпотечні
- 4% листи гіпотечні
- 5% листи гіпотечні преміовані
- 4% листи Товариства кредитового земского
- 4% і 4½% листи Банку краєвого
- 4% позичку краєву
- 4% облігації пропінацийні і всьлякі ренти державні

Ті папери продаємо і купуємо по найточнійшій курсі деннім.

КОНТОРА ВИМІНИ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ Гіпотечного

ОБЕЗПЕЧАЙТЕ БУДИНКИ, ДВИЖИМОСТИ, ЗБІЖЕ І ПАШУ

против огневих шкід

в одинокім рускім Товаристві асекураційнім

„ДНІСТЕР“

ТОВАРИСТВО ДНІСТЕР опирає ся на взаімности членів, то значить, звертає членам щорічну чисту надвижку. Звороти вносили за р. 1900, 1901 і 1902 суму 219.332 кор. т. є 8%.

ШКОДИ ліквідує ДНІСТЕР скоро при участі місцевих членів і делегатів. Від 1898 до 1903 виплатив ДНІСТЕР відшкодовань на суму 4,161.669 кор.

ФОНДИ ДНІСТРА з кінцем 1903 р. вносять 1.013.691 кор. і уміщені в пупілярних цінних паперах.

ПОЛІСИ ДНІСТРА приймає при позичках Банк краєвий і каси ошадности.

АГЕНЦІЇ ДНІСТРА находять ся у всьх містах, місточках і многих селах і легко кождому обезпечити ся через агента; ДНІСТЕР уділяє агенції господарям, де еще на більший округ нема агенції. Агенти заробили вже 537.815 кор. провізій.

НА ЖИТЕ треба обезпечити ся через ДНІСТЕР в Товаристві краківскім; власпу провізцію від таких обезпечень дає ДНІСТЕР на рускі добродійні ціли; тому на жите обезпечайте ся тільки через ДНІСТЕР.

ТОВАРИСТВО ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ „ДНІСТЕР“

у Львові, ринок 10, в домі «Просьвіти».